

Nr 621

Av herr **Agerberg m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag til bidrag till hushållningssällskapens veterinäravdelningar.*

I statsverkspropositionen, nionde huvudtiteln, punkt 81, Förekommande och hämmande av smittsamma husdjurssjukdomar: Bidrag till hushållningssällskapens veterinäravdelningar, föreslår departementschefen riksdagen att för detta ändamål för budgetåret 1956/57 anvisa ett anslag av 240 000 kronor.

Veterinärstyrelsen har i sina anslagsäskanden hemställt, att anslaget skall uppföras med 280 000 kronor, varvid styrelsen bl. a. beräknat bidrag med 20 000 kronor till — förutom de tio hushållningssällskap som redan åtnjuter dylikt — hushållningssällskapet i Jämtlands län, där veterinäravdelning med fullständig bakteriologisk och patologisk-anatomisk laboratorieverksamhet är under organisation samt väntas komma i gång under år 1956.

Statskontoret har i sitt yttrande över veterinärstyrelsens framställning ansett sig icke kunna tillstyrka yrkandet om statsbidrag till laboratoriet i Östersund under motivering att enligt beslut av 1955 års riksdag statsbidrag till betydande belopp beviljats för att inrätta bakteriologiska laboratorier i Sundsvall och Umeå, varvid förutsattes, att dessa laboratorier skulle betjäna de fyra nordligaste länen.

Med hänsyn till vad statskontoret framhållit har icke heller departementschefen ansett sig kunna tillstyrka något bidrag till veterinäravdelningen vid Jämtlands läns hushållningssällskap.

Enligt vår mening måste statskontorets ovan berörda yttrande sammanhånga med bristande kännedom om arbetsuppgifterna för ifrågavarande slag av bakteriologiska laboratorier. De undersökningar, som ett veterinär-bakteriologiskt laboratorium huvudsakligen är avsett för, äro av så speciell natur, att de kräva en veterinärmedicinskt utbildad bakteriolog som föreståndare. Denne skall även leda och övervaka bekämpandet av vissa djursjukdomar, exempelvis de allt mer utbredda juverinflammationerna hos mjölkarna. Det torde vara uteslutet, att de planerade laboratorierna i Sundsvall och Umeå, vilka äro inriktade på en helt annan verksamhet, skola vara kapabla eller villiga att åtaga sig undersökningar av patologisk-anatomisk natur på det veterinärmedicinska området, exempelvis obduktion av döda djur.

I proposition nr 71 till 1953 års riksdag framhöll föredragande departementschefen i anslutning till en på Kungl. Maj:ts uppdrag av veterinärstyrelsen och styrelsen för statens veterinärmedicinska anstalt verkställd utredning om möjligheterna att överflytta vissa arbetsuppgifter från anstalten till hushållningssällskapens veterinärbakteriologiska laboratorier bl. a., att han förutsatte att veterinärstyrelsen följde utvecklingen på ifrågavarande område och, då så kunde anses påkallat, till behandling upptoge frågan om

i vad mån de nuvarande laboratoriernas antal kunde minskas eller nya sådana böra tillkomma. I sistnämnda hänseende syntes enligt departementschefens mening uppmärksamhet icke minst böra ägnas de norrländska intressena. Jordbruksutskottet underströk i sitt yttrande (1953: 13) med anledning av propositionen departementschefens nyssnämnda uttalande samt framhöll, att med beaktande av att det för närvarande icke finns några veterinärbakteriologiska laboratorier norr om Västerås, det syntes utskottet särskilt angeläget, att veterinärstyrelsen komme att ägna speciell uppmärksamhet åt de norrländska intressena.

Med anledning av dessa uttalanden ha de av veterinärstyrelsen omnämnda åtgärderna för anordnande av ett veterinärbakteriologiskt laboratorium i Östersund vidtagits av Jämtlands länshushållningssällskap. Detta laboratorium är avsett att kunna betjäna icke endast Jämtlands län utan en stor del av Norrland i övrigt. Såsom veterinärstyrelsen framhållit har bl. a. juverinflammationerna blivit en allt mer besvärande faktor för den norrländska mjölkproduktionen, men även för annat än mjölkundersökningar har i Norrland framträtt behov av veterinära laboratorier på närmare håll än i Stockholm, ett behov som torde accentueras genom kreatursskötselns fortgående utveckling och rationalisering inom landsdelen.

Det synes oss mot bakgrunden av departementschefens och jordbruksutskottets ovan refererade uttalanden i högsta grad förvånansvärt, att då veterinärstyrelsen framlägger förslag om beviljande av statsbidrag till ett veterinärbakteriologiskt laboratorium även i Norrland detta förslag avvisas. Det kan icke heller anses rättvist, att ett dylikt laboratorium inom Norrland skall drivas utan statsbidrag medan sådant bidrag utgår till motsvarande laboratorier inom södra och mellersta Sverige, där förutsättningarna för att delvis kunna finansiera verksamheten genom direkta avgifter torde vara avsevärt större. Det bör i detta sammanhang erinras, att veterinärstyrelsen och styrelsen för statens veterinärmedicinska anstalt i förberörda utredning uttalade, att de olika undersökningar, för vilka laboratorierna äro nödvändiga eller lämpade, icke kunna väntas medföra inkomster av sådan storlek, att laboratorierna bli självförsörjande.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställa vi,

att riksdagen måtte

dels besluta att statsbidrag skall utgå jämväl till ett veterinärbakteriologiskt laboratorium i Östersund,

dels ock till Förekommande och hämmande av smittsamma husdjurssjukdomar: Bidrag till hushållningssällskapens veterinäravdelningar för budgetåret 1956/57 anvisa ett anslag av 260 000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1956

Nils Agerberg

Helge Lindström

Nils Jönsson

Sigfrid Jonsson
i Strömsund

Birger Nilsson

i Rosshol